

Publicerad 2009-06-09 20:51 av anits
*minnen från ett fruktansvärt åskväder för
många år sedan*

DET BLEV TYST OCH MÖRKT

Det blir alldeles tyst, srora svarta
tungta moln tornar upp sig på himmlen

Fåglarnas sång har tystnat, katten
kryper upp i mitt knä, min schäfer
ligger under sängen och flämtar

Det är tyst det är stilla, bara pendylens
tick tack hörs, inga skrattande glada
barnröster hörs längre

Allt så stilla och tyst,allt blir svart som
om det vore en mörk och kulen dag i
november månad, men det är bara mitten
av juli

Så hörs mullret först långt borta, så
kommer det närmare och närmare, så
kommer en smäll som får mig att hoppa
till, katten i mitt knä ser på mig, rullar
ihop sig ännu mer, hunden under sängen
börjar gny

Så kommer en smäll till, himmlen lyses
upp av den första blixten, sedan börjar
ett skådespel jag aldrig tidigare upplevt

Så kommer regnet, det slår mot marken
med stora tunga droppar som övergår
i hagel

Så helt plötsligt är allt över, jag öppnar
dörren känner den underbara doften av
jord, som ofta kommer efter regn

Solen brytar fram, fåglarnas sånger ljuder
högt och vackert, katten springer ut och

bort över gräsmattan och till ladan, som
finns på andra sidan vägen

Min schäfer kommer fram till mig, stryker sig mot
mina ben, ser på mig med sina underbart vackra
bedjande ögon, precis som hon vill säga, är
ovädret över nu

Barnens röster hörs igen, nu har stövlarna
kommit på dom hoppar och plaskar i vatten
pölarna som regnet lämnat kvar

anits 9 juni 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten